

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Ndc/1/2020
Identifikačné číslo spisu: 1719200327
Dátum vydania rozhodnutia: 18.02.2020
Meno a priezvisko: Mgr. Dušan Čimo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1719200327.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne PASCHEK s.r.o., so sídlom v Nových Zámkoch, F. Kapisztóryho 1073/6, zastúpenej JUDr. Martinom Bajuzíkom, advokátom v Bratislave, J. Stanislava 29, proti žalovanému Ing. F. S., trvale bytom v T., o zaplatenie 7.580 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 6C/7/2019, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie sporu Okresného súdu Pezinok sp.zn. 6C/7/2019 Okresnému súdu Nové Zámky n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Pezinok predložil 9. januára 2020 spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o návrhu žalovaného na prikázanie sporu Okresnému súdu Nové Zámky z dôvodu vhodnosti (podľa § 39 ods. 2 Civilného sporového poriadku - zákona č. 160/2015 Z.z. v znení zákonov č. 87/2017 Z.z. a č. 350/2018 Z.z., ďalej len „C.s.p.“). Žalovaný svoj návrh odôvodnil tým, že má trvalé bydlisko v obvode Okresného súdu Nové Zámky a nehnuteľnosť, ktorá je predmetom Zmluvy o dielo, sa taktiež nachádza v obvode Okresného súdu Nové Zámky (v obci T.).

2. Žalobkyňa s návrhom na prikázanie sporu Okresnému súdu Nové Zámky vyslovila nesúhlas. Umiestnenie nehnuteľnosti je v tomto prípade podľa nej bezpredmetné, pretože spor (vec sama) sa týka neuhradenia pohľadávky evidovanej žalobkyňou voči žalovanému z titulu nezaplatenia ceny za dielo (ktoré bolo žalovanému riadne a včas odovzdané 31. marca 2018). Zdôraznila tiež, že žalovaný žiadnym právne relevantným spôsobom nepreukázal, že má údajne nový trvalý pobyt v T..

3. Najvyšší súd ako súd funkčne príslušný na prejednanie návrhu na prikázanie sporu inému súdu, keďže práve on je súdom najbližšie spoločne nadriadeným súdom aktuálne prejednávajúcemu spor a tomu súdu, ktorému by mal byť spor podľa návrhu žalovaného prikázaný (§ 39 ods. 3 C.s.p.) po prejednaní veci bez pojednávania (§ 438 ods. 1 a 177 ods. 1 C.s.p.) dospel k záveru, že návrh nemožno považovať za dôvodný.

4. Podľa § 39 ods. 2 C.s.p. spor možno prikázať inému súdu tej istej inštancie aj (okrem nutného

prikázania veci pre vylúčenie sudcov súdu majúceho inak spor prejednať a rozhodnúť) z dôvodu vhodnosti.

5. Predpokladom prikázania sporu inému súdu podľa práve odcítovaného zákonného ustanovenia je existencia okolností, umožňujúcich hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie sporu iným súdom, než tým, ktorého príslušnosť na prejednanie a rozhodnutie bola určená na základe zákonných kritérií príslušnosti, existujúcich tu v čase začatia konania a zakladajúcich príslušnosť až do skončenia konania (takže tu ide aj o prelom zásady „perpetuatio fori“, čiže trvania príslušnosti, zakotvanej v ustanovení § 36 ods. 2 C.s.p.). Prejednávanie a rozhodovanie sporov súdmi, ktoré sú na ich prejednanie vecne, miestne i kauzálne príslušnými, je zákonom výslovne ustanoveným pravidlom a prípadné prikázanie (delegácia) určitého sporu inému súdu len výnimkou z takéhoto pravidla, ku ktorej uplatňovaniu treba pristupovať reštriktívne (aby bola zachovaná podstata, že tu ide o výnimku, a aby sa sama výnimka nestala pravidlom). Ak by totiž na to povolaný súd prikázal spor inému súdu podľa § 39 ods. 2 C.s.p., hoci by pre takéto rozhodnutie neboli podmienky, porušil by tým aj ústavne zaručené zásady, podľa ktorých 1/ nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a 2/ príslušnosť súdu ustanoví zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, teda ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov, resp. i jedného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky). Práve so zreteľom k charakteru delegácie (ako výnimky z pravidla, že spor prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií) musí mať potom aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

6. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 C.s.p. do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Dôvodmi vhodnosti pre prikázanie sporu inému súdu môžu byť len také okolnosti, ktoré umožnia hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie (a logicky tiež rozhodnutie) sporu iným ako príslušným súdom. Úvaha o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu sporu i pomerov strán, pričom na pomery strany, ktorá delegáciu navrhuje, možno prihliadať, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné strany sporu. Preto nie zanedbateľný význam pri posudzovaní dôvodov pre uplatnenie opisovanej výnimky z pravidla má i stanovisko ostatných strán.

7. V danom prípade žalovaný odôvodňuje vhodnosť ním navrhovanej delegácie sporu tým, že už má trvalé bydlisko v obvode Okresného súdu Nové Zámky a nehnuteľnosť, ktorá je predmetom Zmluvy o dielo sa nachádza v obci T. (taktiež v obvode Okresného súdu Nové Zámky). Tieto dôvody však nevykazujú charakter takej výnimčnosti, aby bolo možné návrhu vyhovieť. Vo všeobecnosti sú problémy tohto druhu (napríklad že strana konania nemá bydlisko alebo u právnickej osoby sídlo v obvode miestne príslušného súdu, alebo že musí za účelom dostavenia sa na súd prekonávať väčšie vzdialenosti či vynaložiť vyššie výdavky) skôr bežné a nemôžu byť bez ďalšieho dôvodom na prikázanie veci inému súdu (zvlášť ak prikazovanie sporov iným súdom odôvodnené zmenou bydliska či sídla strany sporu po začatí konania by bolo práve postupom robiacim z výnimky pravidlo a v prípadoch dlhšie trvajúcich sporov a opakovaných zmien bydlísk alebo sídiel by riadny postup v konaní skôr sťažovalo alebo ho i celkom znemožňovalo). Je tiež potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že v tomto prípade s návrhom na prikázanie sporu inému súdu výslovne nesúhlasila žalobkyňa a pripomenúť, že existuje možnosť dožiadania (§ 104 C.s.p.) a vykonanie výsluchu prostredníctvom dožiadaného súdu, svojím sídlom najbližšieho strane sporu, ktorá namieta vzdialenosť svojho bydliska od spor prejednávajúceho súdu.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že v tomto prípade nie je možné usúdiť na splnenie podmienok pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 C.s.p. a návrhu preto nevyhovel.

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.